

PLAMENOMETY

včera a dnes

LUKÁŠ VISINGR

Oheň tradičně představuje mocného služebníka lidstva nejen v míru, ale i ve válce. Proto není překvapivé, že se odpradávná můžeme setkat s nejrůznějším vojenským využitím ohně. Svého vrcholu však tyto snahy nesporně dosáhly v první polovině dvacátého století, kdy byly v obou světových válkách nasazeny plamenomety. Přenosné i na vozidlech montované zbraně tohoto druhu měly obrovský ničivý účinek a velice silně působily i na morálku nepřítele. V současné době jsou klasické plamenomety pokládány za zastaralé, ovšem řada zemí užívá takzvané reaktivní plamenomety, což jsou stále vysoce účinné zbraně. Zbraně, které lze popsat jako předchůdce plamenometů, však známe již z pozdního starověku. Byla to například dosud záhadná látka zvaná „řecký oheň“, kterou užívala byzantská říše. V současnosti převládá názor, že fakticky šlo o primitivní napalm, tedy zahuštěnou směs ropných produktů a různých zvláštních přísad, díky nimž prý „řecký oheň“ hořel i pod vodou. V historii se objevily další analogické zbraně, například středověké čínské loďstvo mělo na lodích umístěny též tlakové vrhače hořící ropy.

